

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

UNGDOMSVÄNNEN

N:r 9
September

Redaktör och ansv. utgivare
A. W. HELLSTRÖM.

1904
[8:de årg.]

Till Källan!

I själar, som viljen bli sälla,
Ack, söken den lefvande källa,
Som väller från Golgata fram!
Där finna de fridlösa friden,
De maktlösa krafter till striden,
Där äga vi allt hos Guds Lamm.

Hvad söker du, spanande öga,
I världen, som hugnar så föga,
Så töcknig och kall, som den är?
Hvad trår du till, ängsliga hjärta?
Blott Jesus kan lindra din smärta,
Din salighet vinkar dig där.

Aug. B.

Tror du på Guds son?

Denna pröfvande fråga ställde Jesus till den blindfödde mannen, som af Jesus fått sin syn. Med frimodighet hade mannen vittnat om Jesus inför fariséerna och för sitt vittnesbörds skull blifvit utkastad, ja, han hade tagit Jesus i försvar inför judarne, som ville göra honom till en syndare, och således ställt sig afgjordt på Jesu sida. Icke desto mindre fann Jesus sig föranlåten att till mannen ställa denna närgående fråga: »*Tror du på Guds son?*»

Hur är det, unge vän, *tror du på Guds son?* Du vet kanske med dig, att du fått dina ögon öppnade öfver dina synder, så att du med den blindfödde mannen kan säga: »Ett vet jag, att jag var blind och ser nu». Om dina föräldrar tillspordes, såsom skedde med föräldrarne till denne man, så skulle måhända äfven de kunna vittna och säga, att du varit andligen blind och att ditt lif nu är ett helt annat, än det var förr. Men säg, *tror du på Guds son?*

Du har tagit afstånd från Jesu fiender och får fördenskull lida smälek af dem. Du har slutit dig till dem, som höra Jesus till, och tager både dem och Jesu namn i försvar, men *tror du ock verkligen på Guds son?*

Hvad är då det att tro på honom, frågar du, och hur skall jag veta, om jag verkligen gör det?

Därpå vilja vi svara: att tro på Jesus är att icke i något kunna undvara honom, att städse vara beroende af hans nåd och hjälp, hans vilja och ledning samt att med trygghet och lugn, undergifvenhet och lydnad anförtro sig själf och allt åt honom och sedan stilla afbida hans hjälp. Huru är det nu? Kan du i något handla oberöende af Jesu vilja och kan du lefva en enda dag och undvara honom? Väger hans vilja för dig mera än din egen och andras vilja och hans ord och löften mera än alla dina ljusa förhoppningar, goda utsikter och rika tillgångar? Det är hälsosamt att pröfva sig inför sådana frågor.

Att helt tro på Jesus är att vara verkligt lycklig. Har du af hela ditt hjärta anförtrott honom något och väntar på hans hjälp, så kan du vara mera lugn och trygg, än om du hade lagt den saken i händerna på din bästa jordiske vän. Behöfver du klarhet i en fråga, hvarom du är oviss, skall ingen i världen vara villigare att gifva dig vägledning än

just han. Och ingen annan kan gifva dig bättre råd än han. Af ingen annan kan du heller påräkna ett sådant deltagande som af honom. Och allt hvad han gör, gör han af idel kärlek.

Hur godt att på Jesus få tro,
Att, jagad, till honom få ila!
Här finns för betungade ro;
De tröttade här finna hvila.

S. T.

Hvad är ett lyckligt lif?

För Ungdomsvännan af W—d.

Ofrid uppstår på många sätt i människor och mellan människor. Men synd är alltid ofridens djupa grund. De sinnliga lustarnas tillfredsställande lofvar frid men ger ofrid. Mest påtagligt är detta med den hos oss så gängse dryckenskapslasten, som stiftar ofrid såväl i människan som mellan människor. Rusdrycken lofvar ju glädje och frid, men den är en lögnryck, som gifver sorg och ofrid. Drinkaren blir först, då han druckit, upprymd och känner sig lycklig, men sedan kommer olusten, missmodet, sorgen; den druckne sprider äfven ofrid och sorg omkring sig, såsom enhvar vet. Det finns därjämte så mycket annat, som stiftar ofrid. En hvar, som kämpar för frid hos människor och emellan människor, går i Frälsarens fotspår, ty han kom på jorden för att stifta frid. Och den, som följer hans fotspår, gör också sig själf lycklig. Ja, det är den bästa vägen till sann lycka. Men många vilja locka dig från densamma. Dock, »om skalkar locka dig, följ icke»! När Jakobs son *Josef* i Egypten frestades till synd, behöll han seger och behöll friden inom sig. Det skaffade honom lycka invärtes och sedermera äfven i yttre måtto. — När profeten *Daniel* var vid konungens hof, hade han svåra frestelser och pröfningar. Men friden lät han ingen taga ifrån sig. Han behöll den till och med i lejongropen och vann till sist seger äfven öfver sina fiender. Vi se vidare i Nya testamentet på apostlarne, huru de kunde med glädje lida hugg och slag, ja, martyrdöden, ty de hade frid och voro fridstiftande. Så voro ock deras efterföljare i alla tider. Huru många martyrer hafva icke i tortyrkamrarna eller på bålet behållit den öfversvinneliga friden och varit lyckliga i döden, ehuru plågade till kroppen.

Huru olika är icke det sätt, hvarpå människor gå döden till mötes. Detta får läkaren mer än någon annan bevittna. De flesta dö

liknöjda för både lifvet och döden. Det bekommer dem icke mer än att flyttas ur det ena rummet i det andra. Men orsaken är kanske den, att de äro redan före dödens ankomst så förslöade och försvagade, att de icke orka tänka vare sig på jorden eller himmeln, tiden eller evigheten. Stundom ser man dock hos den ena en salig längtan att skiljas hädan, hos den andre ett krampaktigt fasthängande vid lifvet.

Jag vill omtala en min erfarenhet, som härom gaf ett påfallande bevis. Det var en gång vid Marstrands badort för ungefär 35 år sedan. Det fanns där två ditresta patienter, som lågo för döden.

Den ena var en ung kvinna, som hade lungshot. Hon hade ensam kommit till badorten just för att få dö i frid, ty där var mindre oro — sade hon — än i hennes hem. Inga vänner hade hon med sig, inga på platsen annat än läkarne. Men hon var glad och nöjd, ty hon hade frid i sitt hjärta. Den andre, som låg för döden, var en gammal major, omgifven af släkt och vänner; han ville alls icke dö. Då den förre tackade Gud, att döden närmade sig, svor den senare öfver, att läkarne icke kunde bota honom, att han icke kunde blifva frisk. Jag gjorde en gång sent en afton, då hela staden gått till nattens ro och hvila, med en annan läkare besök hos dessa båda patienter. Vi gingo först till den unga kvinnan, som bodde i ett anspråkslöst hus uppe i bergen och sedan till den gamle mannen, som hade en vida präktigare bostad vid stranden. Olikheten och motsatsen både i patienternas inre lif och yttre omgifning var så märklig, att dessa sjukbesök längre än de flesta andra stannat i mitt minne. Efter kort tid dogo de bägge två. Den unga damen begrofs i all tysthet i Marstrand, men man kunde i anden se hennes själ föras af änglarna i Abrahams sköte. Den andre, mannen, dog också. Men han begrofs med pomp och ståt i en närgränsande stad. Han fick både klockringning och militärisk honnör vid grafven. Men, hvem var lyckligast i lifvet? Hvem i döden? Den höge, gamle majoren, som omgafs af ståt och prakt men dog utan frid, eller den unga kvinnan som gick att efter döden möta sin Frälsare och Gud. Hvila, ro, frid, lycka, glädje behöfva vi alla, men de flesta söka den på orätt väg, ty vårt hjärta och sinne vill den orätta vägen. En af våra skalder sjunger därföre så sant, då han säger:

*Jag sökte så länge för hjärtat en tröst,
En hvila för tårande tankar,
En ört för att läka mitt sårade bröst,
En hamn, där jag kunde slå ankar.
Jag sökte så länge, jag söker ej mer.
O, Jesu, min hamn — din öppnade famn
Evinnerlig frid åt den långtande ger.*

Den djupaste längtan i människobarm
 Kan stoftet till hvila ej söfva.
 Man söker den döfva med visor och larm,
 Men sist den sig låter ej döfva,
 Den tär med sin oro vår innersta märg,
 Tills bäfvande sist — man går med sin brist
 Till honom, som blödde på Golgata berg,

Jag äger dig, Herre, då äger jag allt,
 Hvad skulle jag söka i världen?
 Dess njutning är gift och dess glitter är kallt,
 Förrådsk är smekande flården.
 Jag sökte den fordom, jag söker ej mer.
 Man tappar sig själf — i nöjenas älf!
 Man finner sig själf, när åt dig man sig ger.

C. D. af Wirsén.

Vi hafva också en psalm, N:o 247, i vår svenska psalmbok, som uttalar samma tankar, och hvarmed jag vill sluta. Däri står det:

Glädje utan Gud ej finnes,
 Utan Gud ej finnes frid;
 Tom den lycka är, som vinnes,
 Om vi glömma Gud därvid.
 Men ej högsta nöd skall rycka
 Glädjens känsla ur vårt bröst,
 Om i både nöd och lycka
 Vi förnimme Herrans röst!

Gifve Herren oss alla den förnimmelsen!

Bibeln.

En bok för alla folk och tider.

För Ungdomsvännan af O. W. G—r.

II.

Bibeln är en bok, passande för alla folk.

Den är skrifven för judar och hedningar, muhammedaner och kristna. Den innehåller sådana sanningar, som hvarje folkslag på jorden behöfver höra. Den visar vägen till den Frälsare, i hvilken alla folk på jorden skola varda välsignade. Evangelium är en Guds kraft till frälsning för hvar och en, som tror, för juden först, så ock för greken (Rom. 1:16). Folk af alla nationer läsa ock bibeln. Den förkunnar i dag sitt himmelska budskap för Afrikas svarta söner, för Kinas, Japans och Australiens in-

vånare, för eskimåerna i kalla polartrakter, såväl som för Amerikas och Europas upplysta folk. Den uppenbarar den himmelske Faderns vilja för de efter ljus och frälsning längtande människobarnen. Samma frälsande och bevarande kraft förspörjes öfver allt, där den finnes och användes.

Bibeln är en bok, passande för alla tidsåldrar.

* Mången säger, att bibeln nu är en för gammal bok. Den kunde vara passande fordom, innan upplysning och civilisation stigit till sin nuvarande höjd, men nu är den föråldrad och öfverflödig. Är det männe så? Vi svara: nej! Tillståndet i världen svarar: nej! Det djupa mörkret i syndares hjärtan skriar: nej!

Vi behöfva bibeln.

Trots den utveckling, hvartill människorna nu hunnit, tack vare denna välsignade bok, ha de ej kommit så långt, att de stå öfver bibeln eller kunna undvara dess ljus. Såsom vi nu lika väl som fordom äro beroende af den naturliga solens ljus, så behöfva vi ock under alla tider det gudomliga ljus, som utstrålar ur bibeln, om vi ej skola förvillas och dö. Vid tanke på det tvifvel på bibelns sanningar och förnekandet af dess auktoritet, som f. n. förspörjes bland folken, kan man stundom frukta, att den tid skall komma, då bibeln skall blifva en af alla förgäten bok. Om än en sådan tid kommer, är det ej i följd däraf, att bibeln är eller kommer att blifva öfverflödig, utan därför, att människan i högmod och själförgudning säger: Jag är rik, hafver nog och behöfver intet, trots det att hon är fattig, jämmerlig, blind och naken. Dock tro vi ej, att en sådan tid stundar, Fastmer äro vi optimistiska nog att tro sanningen af profetens utsago om en tid, då jorden skall varda full af Herrens härlighets kunskap, likasom vattnet täcker hafvets botten (Hab. 2: 14).

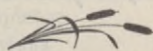
Bibeln har ej förlorat sin kraft.

Den är lika ursprunglig nu som fordom. Dess välsignade nådesflöden välla fram åt behöfvande själar nu som förr. Den har samma saliga skatter åt nutidens människor, som den hade att gifva våra fäder. Bibeln är ett ord från evigheternas Gud, vi äro tidens, stundens barn.

Bibeln passar för alla själstillstånd och förhållanden.

Den innehåller tröst för de bedröfvade, mat åt den hungerande själen och lifvets vatten för den törstande. Den talar hoppets ord till de fattiga och modlösa och kastar himmelskt ljus på mörka stigar. Den varnar för synd och olydnad af alla slag, förkunnar dom öfver syndens trälar, på samma gång den är full af tillförsäkran om nåd och frälsning för hvarje förlorad

son och dotter, som återvänder till det öppna fadershjärtat. Den är en fyrbåk, som visar väg till frälsningens hamn och en säker vägvisare till det eviga hemmet. Bibeln är de troendes kraftkälla i lifvet. Den är deras pålitligaste vän, som säger dem osminskade sanningar. Bibeln är en bok för hemmet, kyrkan och skolan, en bok med det mest intressanta bildergalleri för barnen och en bok för den gamles stilla stunder. Den är en bok för den, som knappast kan stafva sig fram igenom dess blad och en bok för den mest djupsinnige tänkare. Bibeln är en bok för konungar och undersåtar, för rika och fattiga, höga och låga. Den är en bok för sjömän och åkerbrukare, präster och lagkarlar. Underbara bok, passande för alla! Bibeln passar för offentligt och enskildt bruk. Den passar på bröllop och begrafningar. Den är den bästa gåfva, en fader eller moder kan gifva sitt barn, då det lämnar föräldrahemmet, såsom den ock är det bästa sällskap, någon kan hafva på färden genom jordelifvets växlande öden. Den är ungdomens vän och de gamles vän. Den innehåller morgon- och aftonsånger för hvarje dag af vårt lif. Bibeln är slutligen den bästa hufvudkudde, mot hvilken vi kunna luta vårt hufvud, då lifvets afton nalkas, och vi gå att insomna i döden. Att dö på Guds löften är att inneslutas i den eviges armar för att bäras in i salighetens ljusa värld.

Praktisk kristendom.

Att öfvergifva syndiga vanor och nöjen, ja, till och med tvifvelaktiga ting är icke nog. En sådan negativ kristendom skall icke vara länge eller uträtta mycket. Den sanna fromheten är någonting positivt, att göra rätt, att hålla Kristi bud. Att uppyrcka ogräs gör ingen trädgård, icke ens midt i den varma sommaren. Att gräva upp jorden, att utså blomfrön och sätta de unga plantorna, detta är det enda rätta sättet. När jorden är upptagen af de växande grönsakerna och blommorna, så finns icke mycken plats för ogräset.

Kristus sade icke till Matteus: »Stanna kvar här vid tullen och försök att upphöra med att bedraga och göra sådant orätt, som tullnärer hafva för sed att begå». Han sade: »följ mig!» och strax började Matteus uppföra sig på ett helt annat sätt, att lefva ett nytt lif.

Börja strax att göra, hvad din mästare befäller. Börja att praktisera kristendomen. Ett barn skall aldrig lära sig att gå blott genom att höra om tyngdlagen, om man än talade om den flera hundra gånger, det måste begagna sina egna fötter, om det än därigenom utsätter sig för att falla. Vänta icke på mera känsla eller en starkare öfvertygelse; vänta icke på det som du måhända kan hafva läst om i andra människors erfarenhet. Sådant är alltsamman snaror och hinder, när det afhåller dig från att strax göra den allra första lilla gärning, som du vet skall behaga Kristus. **Th. Cuyler.**

Morgonkvitter.

Haf tack, min käre Fader,
Att jag fått vakna glader
Ur nattens ro och glömska till dagens kamp och id.
Från hvarje nöd och fara
Har du mig täckts bevara
Och låtit mig få sova i allsköns lugn och frid.

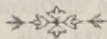
Uppå sin gren i lunden
I arla morgonstunden
Hörs lilla fågeln kvittra sin glada morgonsång.
O, skulle ej min tunga
Med helig fröjd lofsjunga
Dig, Gud, som föder sparfven och leder stjärnans gång?

Och uppå gröna ängen
Och uti blomstersängen
Där prunka tusen blommor uti sin fagra skrud.
De sy ej eller spinna,
Ej väfva eller tvinna
Men klädas dock så härligt af dig, min far och Gud.

Så vill jag icke klaga
Men nöjd och tacksam taga
Hvar dag, som du mig skänker uti ditt kärleksråd,
Min börda vill du bära
Och själf mig vara nära
Och med hvar dag gifva dess nya mått af nåd.

Jag nu min bön uppsänder
Och uti dina händer
Förtröstansfullt mig lämnar med hvad jag är och har.
Hjälp mig, att till din ära
Blott Andens frukter bära
Och tjäna dig med trohet den tid, jag än har kvar!

J. S—n.

P. Ollén.

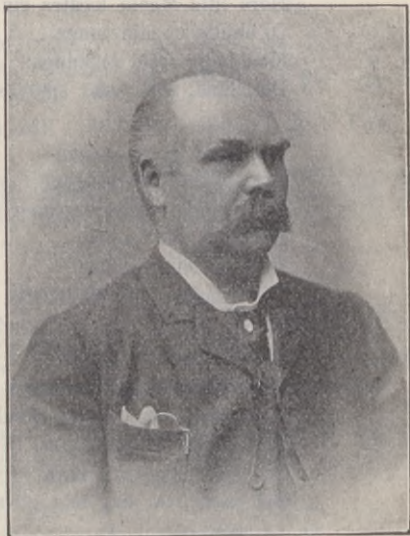
För de flesta af Ungdomsvännens läsare är namnet P. Ollén väl bekant. Han var i lifstiden redaktör för Svenska Morgonbladet och insatte sin kraft och duglighet på många områden. Den 2 maj d. å. hemkallades han till den eviga vilan, efterlämnande bland alla, som närmare kände honom, ett kärt och aktadt minne.

På samma gång vi återgifva hans porträtt, meddela vi några rader, som en af hans närmaste skrifvit och tillsändt oss och af hvilka tydligt framgår, att han var en trofast vän, en god son och en varmhjärtad broder. Brefskrifvaren säger:

Ollén höll sina föräldrar högt i ära och älskade dem mycket. Synnerligast modern. Han fick dock icke länge behålla dem. Båda dogo i sin bästa ålder. Modern 1868, 47 år gammal, och fadern 1873, 54 år. Den ende af familjen, som nu fanns kvar jämte Ollén, var hans syster, redan vid faderns död förlovad och 1875 gift med Olléns gode vän och studiekamrat A. P. Larsson. För dessa båda var Ollén under hela ungdomstiden en verklig varmhjärtad och trofast broder. Därom vittna t. ex. en del bref från honom, som förvarats från denna tid. För sin syster var han outtröttlig att framhålla evangelii tröst, då hon ofta var i mörker och nära förtviflan. I allt sökte han

tänka på de sinas bästa. Det rådde ett ömt och innerligt kärleksförhållande i denna syskonkrets, hvilket väl må anses som värdt att söka efterlikna. På samma gång Ollén sökte vara sin syster och sin blifvande sväger till tröst och hjälp, utgöt han ock i deras sköte sina bekymmer, och de bådo ständigt till Herren den ene för den andre.

Ur ett bref från första tiden af Olléns studietid i Uppsala till hans syster kan följande anföras för att belysa dels hans eget själstillstånd, dels hans hjärta för andra:

P. OLLÉN

Älskade syster Anna!

Jag tackar dig himmelske fader, att du hafver förborgat detta för visa och kloka men *uppenbarat det för enfaldiga** (Matt. 11: 25).

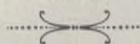
Lof och pris vare vår Gud, som fattat ett sådant beslut att uppenbara sitt rike med dess hemligheter för de *barnsliga* *(så heter det på grundtexten). Då kunna äfven du och jag få kunskap om hemligheterna i detta rike, äfven om vi äro mycket barnsliga och oförståndiga, ja, Gud hjälpe oss, min vän lilla, att vi äfven måtte se oss eller anse oss oförståndiga, på det vi måtte varda upplyste af sanningens ande! O, hvad det är viktigt att som barn låta sig ledas af den gode Anden. Jag inser nu mer än någonsin förut, huru viktigt detta är, då jag här bar rikt tillfälle att få göra bekantskap med de lærdes förnuftsfostrar, af hvilka jag understundom blir så in- och borttrasslad, att jag knappt det ringaste vet, hvar jag är hemma; ja, ibland är jag rent af färdig att bortkasta det sanna med det falska och i förtviflan fråga med Pilatus: »hvad är sanning?» Men detta återigen kan jag icke *för nöds skull**, ty jag är alldeles olycklig för tid och evighet, därest jag ej får tro på den i skriften uppenbarade sanningen.

— — — — — Ack, Herre Gud, håll oss vid sanningen! Snälla du, bed Gud flitigt för mig, ty jag står här verkligen i större fara, än du kanske tror. — — — — —

Gud med dig!

Din bror — bror Per.

Frid öfver den hänsofne troskämpens minne!

Från Jättendal.

Villigt kommer ditt folk, när du kallar din här, i helig skrud kommer din unga skara inför dig såsom dagg ur morgonrodnadens sköte (Ps. 110: 3).

Lyckliga i sanning de, som i ungdomens vår, af Herren kallade, villigt komma! Lycklig den, som villigt lydt Guds kallande röst och gått ut för att tjäna honom och villigt följa med i den store segerfurstens tåg! Vi må väl ock af hjärtat tacka Gud, då vi se den skara ungdom här och där, som af Gud får användas i hans heliga tjänst. Äfven här i Jättendal (en liten naturskön socken i norra Helsingland) har vår Gud en skara ungdom, som beflitar sig om goda gärningar.

Tidigt väcktes i de ungas hjärtan kärlek till missionen och genom att anordna arbetsmöten med därtill hörande försäljningar,

* Understruket af brefskrifv.

EN DEL AF JÄTTENDALS PRIÖRSAMLINGS UNGDOMSKRETTS.

hafva de satts i stånd att underhålla en gosse vid Nganda station i Kongo. Detta arbete har blifvit kärt och välsignadt för de unga. Till stor glädje har den förbindelse blifvit, som härigenom uppstått med det fjärran missionsfältet. Efterlängtrade äro ock de bref, som de få från sin *Kavuna*, och då han blef evangelist och hans underhåll blef större, var det dock ingen, som ville draga sig tillbaka för det drygare underhållets skull. De hafva härigenom ej blott plikter att fylla, utan deras arbete återverkar lifvande och styrkande för fortsatt arbete i Herrens vingård.

Men ej blott för den yttre missionen utan äfven för församlingens och verksamhetens på platsen fromma bidraga de verkamt. Genom den helgade sångens och musikens gåfva äro de till mycken hjälp och välsignelse. Genom att inbjuda till ungdomsfester eller möten söka de ock direkt att verka för andra ungas förande till Herren.

För enskild uppbyggelse hålles i regel ungdomsmöte hvarje söndagsafton med Guds ords läsning, bibelsamtal, sång och bön.

En ungdomskonferens afhölls här den 10—11 juli. Som det var den första större konferens, som här hållits, och ungdomen för första gången fått ansvaret lagdt på sig för ett större möte, motsågs den nog med en viss oro, och många böner uppsändes till Gud om rik välsignelse. Gud hörde ock våra böner och välsignade oss under mötet på ett särskildt sätt. Vädet var gynnsamt, mycket folk samlades också från 10—11 socknar. Som talare hade från andra platser kallats: A. M. Karlstedt, riksdagsman H. Ericksson, M. Rosén och P. V. Rosén, hvilka med lif och kraft i andens smörjelse framburo ett kraftigt vittnesbörd om Guds frälsande makt. Många dyrbara klenoder upphämtades ur nådens rika schakter, mången skön blomma plockades på ordets härliga fält. Gifve Gud oss nåd att i lifvet omsätta allt det goda, som där gafs oss. Upplyftande och glädjande var att se den stora skara ungdom, som i barnslig enfald kunde glädja sig i Gud, samt höra den trosfriska sången, såsom då de t. ex. instämde i kören: »Kronan väntar oss där hemma, segerkronan skön» o. s. v.

Hvile Guds rika välsignelse öfver eder, i älskade unga, växen såsom liljor i vår Guds gårdar och spriden Kristi vällukt omkring eder! Fortsätten att verka eder dyre mästaress verk. Han kommer snart och har lönen med sig.

Eder i Kristus tillgifne broder

Hjalmar Ekman.

Ungdomens hednamission.

Sedan vi i juli-numret framställt utsikten för Ungdomens hednamission att kunna underhålla en tredje missionär, hafva vi tillskrifvit v. ordf. i Svenska Missionsförbundet och hört oss för, hvad man inom de ledande kretsarna tror om saken. Till svar hafva vi mottagit följande sympatiska skrifvelse, som vi härmed ordagrant återgifva.

Till Ungdomsvännens redaktör och läsekrets.

Det är med stor glädje undertecknad å Svenska Missionsförbundets vägnar härmed bringar eder *ett hjärtevarmt tack* för allt det intresse, det arbete, de uppoffringar, som af eder blifvit gjorda för vår hednamission. Det är ju en mycket stor summa, som ungdomen under år 1903 insamlat för denna sak. Icke mindre än 7.028 kronor inflöto i vår kassa speciellt för Ungdomens hednamission. Det är ett resultat, som fyller oss med förvåning, men också med stor tacksamhet. Gud löne eder, unga vänner, och må en rik skörd af denna ungdomssådd följa eder ut i lifvet under dagar, som komma.

Genom Ungdomsvännens redaktör ha vi blifvit underrättade, att ungdomen skulle vilja ha ännu en missionär, den tredje, såsom sin egen. Ingen kan mer än vi här på exp., glädjas åt denna ungdomstanke. Då ungdomen nu har *en* missionär (br. Hammar) i Kongo, *en* (br. Vahlquist) i Kina, så skulle vi vilja föreslå, att den fick *en* missionär äfven på ett *tredje* missionsfält, det i Kinesiska Turkestan. Ungdomen skulle då få *en* sin speciella *egna* missionär på hvart och ett af dessa tre Svenska Missionsförbundets missionsfält i hednavärlden.

Angående omkostnaderna för missionärernas underhåll skall jag bedja få meddela följande. Utgifterna för de två, af ungdomen underhållna missionärerna som redan äro ute på missionsfältet, uppgå till $\text{L. } 160 = 2,913,60$ kronor. Dessa båda missionärer äro f. n. ogifta. Men som båda äro förlovade, torde de snart ingå äktenskap. Såsom gifta komma de och deras hustrur att åtnjuta en aflöning af tillsamman något öfver 5000 kronor.

Om ungdomen i fortsättningen kommer att visa samma intresse och samma offervillighet som litintills för sin hednamission — och detta äro vi förvissade om, att den kommer att göra — så kan ungdomen *redan nu* åtaga sig underhållet af *en sin egna tredje* missionär.

Om nu den kära svenska ungdom, som läser Ungdomsvännen och är med ibland dem, hvilka redan underhålla *två* missionärer — om dessa skulle vilja åtaga sig ännu en tredje, så tillåter jag mig framställa följande förslag.

Vi hafva nu en ung broder, *John Törnkvist*, hvilken vid sishållna konferens afskildes för missionen i Kinesiska Turkestan. Han skall utgå till detta missionsfält i början af nästa månad. Det skulle för oss vara kärt, om denne broder redan nu vid utresan finge utgå som ungdomens missionär.

Han är ogift och uppbär som sådan en aflöning af 600 rubel = 1,140 kronor. Det möter därför ingen svårighet för ungdomen, att med nuvarande insamling kunna aflöna honom.

Att jag dristat framställa detta förslag beror uteslutande på vår, för missionen varmhjärtade broder, redaktören för Ungdomsvännen, till hvilken jag därför rörande denna sak refererar.

Till sist. Ännu ett varmt tack till den gudfruktiga, för Herrens sak nitälskande ungdomen i de svenska hemmen. Det är *denna ungdom*, som är Sveriges och framtidens hopp. Håll därför ut, du kära ungdom, att så den ädla säden. Tiden är kort. Snart är skördetiden inne. Vi skola då tillsammans skörda och med glädje bära våra kärftar. *Gud välsigne den troende ungdomen!*

För Svenska Missionsförbundet, Stockholm
Broderligen i Herren

A. Carlsson
v. ordf.

Stockholm den 6 aug. 1904.

För vår del kunna vi icke annat än med glädje och tacksamhet omfatta förslaget att såsom ungdomens hednamissionär få oss tilldelad John Törnkvist och därmed äfven ett nytt missionsfält, kring hvilket vi få knyta vårt intresse och våra förböner. Vi hoppas, att äfven Missionsutskottet skall ställa sig välvilligt till detta förslag. Möjligheten för Ungdomens hednamission att nu kunna öka antalet missionärer samt de kärleksfulla ord, med hvilka Sv. Missionsförbundets v. ordf.* beledsagat förslaget, måste verka uppmuntrande på alla vänner till Ungdomens hednamission och sporra till fortsatt kärleksarbete, så att vi inom en ej aflägsen framtid må blifva i stånd att kunna ytterligare öka antalet missionärer, som underhållas af den troende svenska ungdomen. Vi hoppas snart blifva i tillfälle att för Ungdomsvännens läsare presentera vår egen missionär i Kinesiska Turkestan.

Oftvanstående skrifvelse är äfven ägnad att glädja oss af det skäl, att vi af insamlade medel till Ungdomens hednamission — om dessa fortfarande komma att uppgå omkring 7000 kr. årligen, hvarom vi äro öfvertygade, — äro i stånd att underhålla äfven bröderna Hammars och Wahlquists makar, så snart de ingått äktenskap med sina trolovade. Därigenom får Ungdomens hednamission 5 missionärer ute i arbete för hedningarnes räddning ur syndens mörker. Väl må vi förena oss om att tacka Gud för en så rik välsignelse och alltid komma ihåg, att Gud allena tillhör äran.

En vän till Ungdomens hednamission har utgjutit sina känslor

* Ordf., lektor P. Waldenström, är på resa i Amerika.

öfver denna missions välsignelserika framgång i några verser, som det kan passa att nu återgifva.

Ungdomens hednamission.

Sväll ut du välsignade frö,
Som såddes med glädje i tron
Till lif för de många, som dö,
Du Ungdomens hednamission.

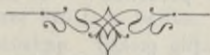
Sträck ut dina grenar också
Med frälsningens frukter till dem,
Som ännu ej hunnit att få
Vid korset sin fristad, sitt hem.

Hur saligt att få vara med
Att offra i tro och i bön
Och vattna dig, signade träd,
Och se dig att frodas som lön.

Där uppe vid harpornas gång
För visso en tacksambetston
Skall höras i jublande sång
För Ungdomens hednamission.

Dicken.

Hvile Guds rikaste välsignelse öfver alla vänner till Ungdomens hednamission, öfver alla dess arbetare och öfver allt, som göres till dess befrämjande! Vårt jordelif är en såningstid. Må vi alla så med fulla händer och med glädje i tron på Guds löfte, att utsädet icke skall återkomma låfängt.

Vi meddela härnedan kommitterades af Sv. Missionsförbundet uppgjorda

Förslag till stadgar för Ungdomsföreningar.

§ 1.

Föreningens ändamål är att till enig samverkan förena den troende ungdomen i — — — för att understödja — — — församling (missionsförening) i hennes verksamhet, särskildt för de ungas förande till Herren och bevarande i hans gemenskap.

§ 2.

Rätt till inträde i föreningen äger hvar och en, som, enligt hvad föreningen kan döma, visat sig i ord och vandel vilja främja föreningens ändamål. Medlem, som genom sitt förhållande motverkar föreningens ändamål, uteslutes, om varning icke har åsyftad verkan.

§ 3.

Ledningen af föreningen och hennes verksamhet handhafves af en styrelse bestående af — — — medlemmar, som väljas för ett år vid årssammanträdet. Detta hålles i — — — månad hvarje år, och då utses äfven 2 revisorer att granska årets räkenskaper.

§ 4.

Styrelsen utser inom sig v. ordförande, sekreterare och kassaman. Ordförande utses af församlingen (missionsföreningen).

§ 5.

Styrelsen afslutar och öfverlämnar föreningens räkenskaper och protokoll till revisorererna för granskning minst en månad före årsmötet.

§ 6.

Styrelsen förvaltar och för ordentliga räkenskaper öfver insamlade medel och annan föreningens egendom och öfverlämnar årligen af föreningen godkänd års- och revisionsberättelse till församlingen (missionsföreningen), som äger att på grund däraf för det kommande året gifva nödiga föreskrifter angående medlens användning, om sådant befinnes vara af behofvet påkalladt.

§ 7.

Vid årsmötet förekomma följande ärenden till behandling:

- 1) föredragning af års- och revisionsberättelsen;
- 2) beslut om ansvarsfrihet för den afgående styrelsen;
- 3) val af styrelse och revisorer för året;
- 4) öfverläggning om andra ärenden, som till styrelsen möjligen inkommit.

§ 8.

Alla frågor afgöras genom enkel röstpluralitet. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

§ 9.

Förslag till ändring af dessa stadgar kan väckas vid allmänt sammanträde, men beslut därom kan fattas endast vid årsmötet.

Örebro läns kristliga ungdomsförbund

höll sitt årsmöte i Fellingsbro lördagen och söndagen den 30 och 31 juli, under ledning af sin ordförande, pastor E. Ungerth, Örebro. Ombudsmöte hölls på lördagseftermiddagen; till det samma hade ett 20-tal ombud infunnit sig. Ordföranden öppnade mötet med uppläsandet af Rom. 12: 9 o. f. samt hälsningstal och bön. Till sekreterare valdes reseombudet Th. Janson och till justeringsmän för dagens protokoll hrr Nordfors och Persson, Örebro.

Tvenne nya ungdomsföreningar begärde och erhöilo anslutning till förbundet, nämligen Kils norra kristl. ungdomsförening samt Zinkgrufvans kristl. ungdomsförening.

Af revisionsberättelsen framgick, att ungdomsförbundet under det gångna räkenskapsåret, som omfattade blott månaderna aug.—dec. 1903, hade haft en kassabehållning från föregående räkenskapsår på kr. 250: 21; inkomsterna under året hade uppgått till kr. 80: 78 och utgifterna till kr. 139: 44; kassabehållningen vid årets slut var kr. 191: 55. Styrelse och kassaman beviljades full och tacksam ansvarsfrihet.

Nästa årsmöte skulle hållas på tid och plats, som af styrelsen bestämmes.

Ordf. meddelade, att den hemställen, som af ungdomsförbundet gjorts till Örebro läns fria missionsförening om att anställa ännu en resepredikant, hvilken kunde få under någon del af sin verksamhetstid verka speciellt för ungdomsförbundet, mot det att förbundet bidroge till hans aflöning, hade af länsföreningen upptagits med mycken välvilja och att man där beslutat, att så snart förhållandena det medgifva och lämplig person kan finnas, sätta detta i verkställighet.

Ordnandet af verksamheten på exercisplatsen Sannahed, till hvilken verksamhet ungdomsförbundet bidroge, hade utfallit synnerligen gynnsamt och var det godt hopp om, att denna verksamhet i fortsättningen skulle fortgå med välsignelse.

Den samverkan, som ägt rum mellan ungdomsförbundet och Örebro läns fria missionsförening, hade varit till välsignelse åt bägge hållen, i det att ungdomsföreningar och församlingar hade kommit hvarandra allt mera nära och samarbetet mellan dem utvecklats, hvarför man önskade, att detta skulle fortgå.

Slutligen företogs val af ordförande och styrelse, hvilket utföll så, att den förutvarande ordf., pastor Ungerth, omvaldes. Likaledes omvaldes de förutvarande styrelseledamöterna utom två, som på grund af afflyttning från orten ej längre kunde kvarstå. Styrelsen utgöres sålunda nu af pastor Ungerth. Örebro, ordf.; skoll. J. Janson, Byrsta, vice ordf., byggm. P. Erikson, Örebro, kassör, reseomb. Th. Janson, Örebro, sekreterare. pred. Ax. Svankvist, Vretstorp, grossh. E. A. Nilson, Örebro, skoll. L. Sjöberg, Gusselby, pred. Bülow, Arboga, och herr E. Lundgren, St. Mellösa. Suppleanter blefvo hrr. G. Petterson, Kumla, och Nordfors, Örebro. Revisorer blefvo reseomb. E. Nilsson och vågpreparatören G. Elving, Örebro, med hrr Aug. Samson och Ax. Person, Örebro, som suppleanter.

Ombudsmötet afslöts med bön af pastor Ungerth.

Kl. 8 på lördagskvällen hölls offentligt möte med föredrag af predikanterna Bülow från Arboga och Fritz Petterson, Sköfde. Den förstnämnde talade öfver Lukas 12: 32 och den sistnämnde höll med ledning af Matt. 6: 24 ungdomsföredrag öfver följande tre frågor: »Hvem är din herre? Vet du, hvad det innebär att äga en herre? På hvad sätt kan du tjäna din herre?»

På söndagen begynte mötet kl. 10 f. m. med hälsningstal af pastor Ungerth, som uppläste Ebr. 10: 19 f., därefter predikade skoll. Janson, Byrsta, öfver dagens högmässotext, hvarefter pred. Petterson från Sköfde höll föredrag öfver ämnet: »Ungdom och ålderdom», med ledning af ps. 148: 12—14.

Efter middagsrast, under hvilken gemensam middag, som af ungdomsföreningen på platsen anordnats, intogs, fortsatte mötet kl. 3 e. m. med missionsföredrag af pred. Fritz Petterson samt ungdomsföredrag af pred. Bülow öfver ämnet: »Bibliska förebilder», hvarefter mötet afslutades med ett kort föredrag af pred. Hellström från Avesta.

Arboga friförsamlings sångförening medverkade under söndagen på ett förtjänstfullt sätt med sin körsång.

Vännerna på platsen hade ordnat på allra bästa sätt för mötesbesökarnes trefnad, och allmänna meningen var, att detta möte var ett af de allra bästa, vi någonsin haft. Kollekten uppgick till 72 kr.

Th. J.

Följande ord uttaladas en gång af en lärarinna till en lärjunge, som lämnade skolan:

Var försäkrad, min unga vän, att en familjs ordning, trefnad och sällhet till en ganska stor del beror på dess yngre medlemmars lynne och uppförande. då de upphöra att vara barn. Jag har sett åldriga föräldrars frid och lugn helt och hållet stördt och förbittradt genom de uppväxande barnens högmod, egenvilja och oförsynthet. Om en ung flicka, som efter slutad uppfostran återvänder att bli en beständig medlem i hemmet, icke är en lika god dotter som hon var förut, så hade det, hvilken bildning hon än må hafva förvärvat i skolan, dock varit bättre, att hon aldrig varit där.

De dåliga exemplen binda bly vid våra fötter och draga oss nedåt; de goda exemplen gifva oss vingar och lyfta oss uppåt.

Holst.

VILDTÖRNET.

Det föddes borta uppå öde hed
och sköt bland ljungen sina rötter ned.
Där stod det utan vård och utan skydd,
och ingen gren var där med blommor prydd.

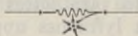
Då gick det öfver heden fram en man,
som sökte och som vilda törnet fann.
Man ville gifva detta hägn och vård
Och föra hem det till sin rosegård.

Men djupt bland ljungen törnet slagit rot,
på spaden tungt han satte ned sin fot,
han måste bryta det ur hedens sand
och rycka det med makt från onärets band,

Man måste skära hela stammen bort
och ympa in en utaf annan sort,
om någonsin i blom det skulle gå,
och någon lön han för sin möda få.

Visst fick då törnet ganska djupa vär,
men dessa läktes snart, och nu det står
uti en stilla, vattnad rosegård
och äger bästa hägn och stöd och vård.

Och snart det knoppas och slår ut i blom,
o, det skall bli en härlig rikedom!
Och sen det blomma skall i lugn och frid,
och lång och ljus skall bli dess blomningstid.

Georg.

Ett sommarminne.

Solen höll just på att dala; det var en den allra härligaste julkväll. Dagen hade varit ovanligt varm, därför var aftonsvalkan så efterlängtd. På återväg från den gamla mor Karin i den röda stugan vid skogsbrynet tog jag en genväg genom skogen, som ledde rätt igenom den lilla byn L—n. Barroft och värme riktigt ångade mig till mötes, fåglarna sutto här och där på kvistarna halfslumrande: allt var så stilla, blott en och annan insekt surrade bland träden.

Kyrkklockorna i byn ringde in sabbaten, och deras jämna slag tonade så allvarligt och högtidligt genom rymden. Jag satte mig på en tufva lyssnande, drog upp mitt testamente ur fickan och sökte reda på, där det står om den eviga sabbatsvilan, som står åter för Guds folk, och en ljufvig frid intog min själ. Jag kände mig så lycklig och nöjd att i unga år få tillhöra Gud, och med den känslan i hjärtat glömde jag allt omkring mig.

Kyrkklockorna hade för länge sen förklingat — och andra toner nådde snart mitt öra. Byns ungdom var redan sanlad för att följa gammal sedvänja och dansa lördagsnatten lång. Jag reste mig, fast besluten att gå vägen där förbi och söka ett tillfälle att få säga ett varningens ord till någon af de unga. Kommen midt för platsen stannade jag och såg på vimlet några ögonblick, då i detsamma en ung man i studentmössa kom emot mig med orden: »Får jag be om denna dans?» »Nej tack, jag dansar ej», svarade jag. Men med en flyktig blick på mitt testamente, som jag bar i handen, frågade han halft spefullt och halft förvånad: »Hvarför har ni då kommit hit?» Inom mig hörde jag en röst, som sade: »Peka nu på Guds Lamm.» Men så hörde jag också en annan: »Nu kan du ej säga något; göm ditt testamente!» Olyckligtvis lydde jag frestarens röst och stoppade ned mitt testamente i fickan samt svarade helt kort: »Hoppas det är tillåtet för mig som för andra att gå vägen fram.» Mina läppar voro förstummade, jag kunde ej säga ett ord om min Frälsare, jag vände mig om, full af själförebräelser, och gick.

Den unge mannen följde mig, synbarligen intresserad för den lilla bok, jag burit i handen, ty helt nyfiket frågade han mig, hvad det var för en bok. Jag svarade undvikande: »En bok, som jag antar ej intresserar er». Men vid hans ord: »Inte behöfver ni blygas för den boken. Jag såg allt för väl, att det var nya testamentet», förstod jag, att han genomskådade mitt inre och min kristendom,

och jag visste knappt, hvad jag skulle svara, men tog min tillflykt till detta: »Jag känner er ej, vet ej hvem ni är, därför är jag ej skyldig besvara dylika frågor.» »Den orsaken är snart hjälpt», svarade han, och omtalade så, hvem han var, att han var kommen hit för sin hälsa, att hans bådalungor voro angripna samt att ofta ombyte på luft, behöflig hvila och stillhet kunde förlänga hans lif enligt läkares utsago högst två år. Jag kände djupt medlidande med honom, ty jag förstod, att han var en sökande själ, en själ, som famlade efter något att hålla i, och gång på gång försökte jag att säga ett ord om min Frälsare och hans kärlek, men kunde det ej. Jag hade satt mitt ljus under skäppan, nu var det försent. Räddhåga och människofruktan hade intagit min själ. »Huru kan ni», frågade jag, »under sådana förhållanden finna något nöje i dansen?» »Jag måste», svarade han, »söka alla tillfällen att skingra de förfärligt mörka tankar, som förfölja mig. Jag ser dagligen en hopplös död för mina ögon. Jag vill inte dö, men jag måste. Funnes det ej en evighet bortom allt, hvilket jag dock ej betvivlar, så skulle en kula snart få göra slut på alla funderingar, men —.» Här skildes våra vägar. Under tårar både af deltagande och af förödmjukelse öfver mitt nederlag i mästartens tjänst drog jag upp mitt testamente och räckte den unge mannen det med orden: »Tag detta och använd det bättre, än jag gjort, och ni skall däri finna den Frälsare, som kan göra dödsdalen ljus och göra döden för eder till en vinning och er själf lycklig.» Han mottog det, som det syntes, med glädje och tackade, djupt rörd, och fortsatte så vägen framåt, men vid grinden stod jag kvar, så länge jag kunde se en skynt af den hvita mössan bland de gröna träden. Jag kunde knappast fatta, att hans tid skulle bli så kort, så ung och med så mycken lefnadslust.

Blott en kort tid därefter läste jag i tidningarna, att en ung förhoppningsfull studerande vid namn — — — aflidit vid ett af Norrlands sanatorier. Det mörklockiga hufvudet, som bar den hvita mössan, hvilade nu för alltid. Männe han fann den Frälsare, han sökte? Den sista, stora dagen skall klar-göra allt.

År ha flytt. En bäfvan genomgår min själ vid tanken på, att jag vid det tillfället ej tillräckligt frimodigt och kärleksfullt vittnade om min Frälsare. Nu beder jag dig därför, unge vän, som läser min skildning, tag dig i akt! Var ej feg i din be-kännelse! Finns väl något skönare än att i unga år få vara medel till en medmänniskas frälsning? Sådant samlar minnen, ljusa och härliga, som följa oss hela lifvet igenom likt strålande stjärnor på dimhöljd stig. Men huru dystra blifva icke däremot

minnena af feighet och försummelse i bekännelsen af hans namn, som för vår skull, i stället för den glädje, som förelåg honom, led korset och aktade icke smälek!

Maria S—n.

Hvilken kvinna har icke uti känslan af sitt beroende någon gång känt en önskan att stödja sig vid en mans arm, att gömmas under hans namn! Men på samma gång hvilken kvinna är det, som ej under blygsamhetens och tillbakadragenhetens slöja dolt sin hemlighet och hellre i tystnad väntat, tills hon söktes, skulle hon ock vänta till sin död, kanske påskyndad genom den i hennes inre tärande elden, hellre än hon skulle tillåta den bryta ut!

Monod.

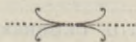
Insända Böcker.

Handbok för söndagsskollärare. Sveriges Söndagsskolförbunds förlag, Stockholm. Pris häft. kr. 2:50, bunden 3:25. Rabatt då minst 5 ex. rekvireras hos Sveriges Söndagsskolförbund, Kornhamnstorg 47, Stockholm.

Denna handbok för söndagsskollärare utgör en öfversättning, delvis bearbetning, af ett engelskt arbete *The Young Teachers Handbook*, hvilket på originalspråket vunnit mycket stor spridning. Boken, hvars olika delar äro författade af personer med de bästa förutsättningar att lämna en dylik handledning åt söndagsskollärarne i deras utbildning, är öfversatt och delvis bearbetad af J. Cederöth, O. Drelwitz, K. Hurtig och R. Cederberg. Redaktörerna J. M. Erikson och A. P. Larsson samt pastor T. Truvé hafva beledsagat den svenska editionen med förord, i hvilket de varmt anbefalla arbetet som särdeles lämpadt för sitt ändamål.

Ehuru vi ännu ej hunnit genomläsa boken, som innehåller 400 sidor, hafva vi dock af det lilla, vi inhämtat af densamma, känt oss tilltalade af såväl innehållet som uppställningen och rekommendera den såsom en god handledning för söndagsskollärare. Vi hänvisa i öfrigt till annonsen i detta nummer.

Skrifter utgifna af Kristliga föreningen af Unge män i Uppsala. För någon tid sedan erhöles vi från förlaget af dessa skrifter ett antal ex. däraf till anmälan, och det har varit förenadt med både uppbyggelse och glädje att läsa dem. De äro korta, innehållsrika, på sak riktade skrifter af olika innehåll och af skilda författare. De utgöra en mångsidig, synnerligen värdefull ungdomslitteratur, som de unga ej böra försumma att tillägna sig. Skrifternas pris varierar mellan 15 och 25 öre pr ex. Se för öfrigt annonsen i detta och följande nummer!

REDOVISNING

af under juni månad influtna medel till Ungdomens hednamission.

Gm H. Larsson fr. Torshälla ungd.-fören. 14: 71. Gm Axel Andersson fr. Grängesbergs friförsaml. ungd.-fören 30: 30. Gm A. W. Hellström, Nyköping, fr. ungd.-fören. »Korsblomman», Kolsva bruk 50 kr.; fr. Björtorps ungd.-fören. 35 kr.; Hednamiss.-vänner i Dufvarp 25 kr.; »Syster Almas krans» 20 kr.; fr. mejerinnan Anna Larsson, Näfvevarn 10 kr.; fröken Hanna Löfberg, Pålshoda, 10 kr.; Bokhäll. Enoch Dahmén, Kalmar, 7 kr.; »Gl. Lagan» 5 kr.; »A. B., Ockelbo», 5 kr.; »ett löfte åt Herren» 5 kr.; fr. onämnd 5 kr.; »Mia» 5 kr.; »C. J. i S.» 2: 55; »A.» 0: 45 ssa 185 kr. Gm D. E. Ländén fr. Enslöfs ungd.-fören. 12 kr. Af »Akire», Löfsta 10 kr. Af J. O. 4: 25. Gm G. W. Andersson fr. Sandarne kr. ungd.-fören. 100 kr. Gm O. Norberg fr. ungd.-fören. Förgät-mig-ej i Stjernsfors 15 kr. Gm J. Gabrielsson fr. ungd.-fören. i Wiared 51: 13. Gm O. W. Genander fr. miss.-kyrkans ungd.-fören. i Nyköping 144: 77. Gm O. N. Thomsson fr. Kristianstads kr. ungd.-fören. 42 kr. Gm M. Olsson, Norrtelje fr. ungd.-fören. »Fruktan och hopp» 36: 12. Gm E. Lindholm fr. »Syskonringen» Tallbacken, Gagnef, 16: 50. Gm Bäck fr. Asklunda miss.-fören. 117: 56. Gm E. Eriksson fr. en ungd.-fest i Valö 10 kr. Gm G. Westerberg fr. Julita ungd.-fören. 22 kr. Gm H. Andersson fr. Bankekinds ungd.-fören. 17 kr. Gm J. A. Björklund från Wikstaheds ungd.-förening 2: 75. Gm A. G. Åhrman fr. Jerna kr. ungd.-fören. 20 kr. Gm Marcus Selin fr. Örebro läns fria miss.-fören. 10 kr. Gm Karl Andersson af ungd.-fören. Syskonring i Regna (Börstörpskretsen) 45 kr. och Björkö krets 32: 25 ssa 77: 25. Gm J. Brandel fr. Betels kr. ungd.-fören. i Ockelbo 50 kr. Gm K. A. Ekman fr. W. Löfsta kr. ungd.-fören. 75 kr. Fr. Gustaf- ungd.-fören. 86: 11. Gm Selma Boström fr. Hernösands kr. ungd.-fören. 25 kr. Gm O. Johansson fr. Ofvanåkers friförsaml. ungd.-fören. 90: 32. Gm G. Eriksson fr. Skattkärrs ungd.-fören. 44 kr. Gm K. O. Ahlstrand af Risinge miss.-fören. ungd.-fören. 25 kr. Gm Frans Andersson fr. ungd.-fören. Senapskornet, Lotorp 6: 35. Gm J. Nilsson fr. Mattereds kr. ungd.-fören. 15: 50. Gm Johan Persson, Landskrona, fr. ungd.-fören. »Senapskornet» 14 kr. Gm D. Danielsson fr. Betels kristn. ungd.-fören. i Bjurså» 20 kr. Gm Elias Österman fr. Länna Östra ungd.-fören. 35 kr. Gm K. F. Eriksson fr. ungd.-fören. »Sarons lilja» 50 kr., koll. i Floda 12: 06, do i Valla 12: 50 ssa 74: 56. Gm J. Dahlin fr. Salems ungd.-fören. Karlskoga 59: 34. Gm Maria Andersson fr. Björke miss.-fören. ungd.-krets 10 kr. Gm R. Nyvall, Nybro 23: 60. Gm A. E. Eriksson fr. Adelöfs ungd.-fören. 7 kr. Gm K. H. Söderberg fr. Sjökuila kr. ungd.-fören. 13 kr. Gm Olof Sten fr. ungd.-fören. i Gärdsjö 22: 85. Fr. Wendels ungd.-fören. 20 kr. Gm O. Östling fr. ungd.-fören. »Skogsblomman» i Löfåsen 18 kr. Gm G. Jansson fr. Hedenskogs ungd.-fören. 8 kr. Gm K. J. Nilsson fr. Lungsunds kr. ungd.-fören. 35 kr. Gm K. G. Olsson fr. Ruds ungd.-fören. å Hammarö 32 kr. Gm Alfr. Andersson, Ljung, fr. Wisum 22 kr. Gm Vendla Nordlund fr. sönd.-skolb. i Runtorp 5 kr. Gm R. Karlsson fr. kr. ungd.-fören. inom Tystberga och Spelviks miss.-kretsar 25 kr. Gm H. L. Karlsson fr. Kilanda miss.-fören. 30 kr.

Dessutom har under augusti månad insändts till Ungdomsvännens exp.: »Ett löfte åt Herren» 5 kr.; fr. Carl A. Brolin, Tobo, 5 kr.; fr. Hönö kristl. Ungdomsf. gm Otto Conr. Johansson 50 kr.